

Arrest

nr. 105 761 van 24 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse nationaliteit te zijn, op 4 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 juli 2012 tot weigering van verblijf met meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op het tussenarrest nr. 99 605 van 22 maart 2013, waarbij zaak terug werd verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 30 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE KLERCK, die *loco* advocaat E. PRIEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Volgens onderstaande bestreden beslissing heeft de verzoekende partij, van Britse nationaliteit, op 5 november 2010 een aanvraag tot een verklaring van inschrijving ingediend in de gemeente Damme.

Op 6 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing wordt aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 juli 2012.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 05/11/2010 werd ingediend door: Naam: K.(...), R.(...), Nationaliteit: Verenigd koninkrijk ; Geboortedatum: (...)1940, Geboorteplaats: Ilford, Identificatienummer in het rijksregister : (...) , Verblijvende te (...) DAMME

Om de volgende reden geweigerd:

□ *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:*

Betrokkene diende op 05/11/2010 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende in. Betrokkene kreeg op 07/02/2011 een bijlage 20 zonder bevel overeenkomstig artikel 51§1, eerst lid van het KB van 08/10/1981, die hem werd betekend op 25/03/2011 waarna hij nog een maand de tijd kreeg om alsnog de vereiste documenten voor te leggen.

Ter staving van zijn aanvraag legde betrokkene oorspronkelijk enkel een werkgeversattest voor de Boliviaanse firma McG.(...) E.(...) S.(...) B.(...) SRL voor dd. 14/07/2010 (de tewerkstelling wordt aangegaan voor onbepaalde duur waarbij de duur van de tewerkstelling 90 dagen bedraagt en deze tewerkstelling automatisch telkens wordt verlengd behoudens opzegging door één van beide partijen, een zogenaamd ‘evergreen contract’).

Op het tewerkstellingsattest staat echter niet vermeld dat de tewerkstelling in België kan plaatsvinden.

Bij gebrek aan huidige tewerkstelling in België, komt betrokkene niet in aanmerking voor een inschrijving als werknemer (art.50§2,1° -KB 08/10/1981).

Gezien het een tewerkstelling voor rekening van een buitenlandse firma betreft en er niet specifiek wordt kenbaar gemaakt dat het een detacheringsovereenkomst met limosamelding, dient betrokkene als beschikker over voldoende bestaansmiddelen te worden aanzien.

Betrokkene legt ter aanvulling op 31/03/2011 en 10/05/2011 enkele ontvangstbewijzen voor met vermelding van een bepaald bedrag in dollar. Dit bedrag stemt overeen met het loon opgenomen op een tewerkstellingsovereenkomst met de werkgever dd.27/04/2011 die bij de aanvraag wordt gevoegd.

Echter, dergelijke handgeschreven ontvangstbewijzen kunnen niet aanvaard worden als geldig bewijs van voldoende bestaansmiddelen aangezien betrokkene niet aantoont dat deze sommen ook effectief gestort worden of ter beschikking worden gesteld in de vorm van een wedde. Hij legt geen loonfiches voor of bewijzen van effectieve en regelmatige stortingen op zijn rekening van deze bedragen of andere geldtransfers.

Er van uitgaande dat hij nog steeds in Bolivia is tewerkgesteld (alhoewel geen loonfiches meer worden voorgelegd na januari 2012), slaagt hij er niet in aan te tonen hoe hij, gezien de enorme afstand tussen Bolivia en België, zijn tewerkstelling verder kan garanderen en hij ondertussen zijn hoofdverblijf op basis van de daaruit verkregen bestaansmiddelen in België kan vestigen.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan de regelmaat van de bestaansmiddelen niet worden gegarandeerd door betrokkene.

In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen moet er rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, onder meer met de aard en regelmaat van de bestaansmiddelen.

Betrokkene wordt verondersteld te bewijzen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om te voorkomen ten laste te komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk (art. 40§4, eerste lid, 2° en art. 40§4, tweede lid – wet 15.12.1980).

De betrokkene legt aldus onvoldoende bewijs voor dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel (art. 40, eerste lid, 2 wet van 18.12.1980(sic)). Hij legt tevens geen bewijs voor dat hij over een geldige ziektekostenverzekering beschikt in België (art.50§2,4° - KB 08/10/1981).

Gelet op deze elementen kan het verblijfsrecht niet worden toegestaan.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Over de rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt ambtshalve vast dat de verwerende partij noch een administratief dossier, noch een nota met opmerkingen heeft ingediend.

Overeenkomstig 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bezorgt de verwerende partij de griffier binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij per bode op 13 september 2012 van het verzoekschrift in kennis gesteld werd en verzocht werd om het administratief dossier en desgevallend een nota met opmerkingen in te dienen. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verwerende partij geacht dit verzoek ten laatste op 18 september 2012 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van het administratief dossier 21 september 2013 was. Er werd geen nota met opmerkingen en geen administratief dossier ingediend.

Met toepassing van artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet dienen de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 De verzoekende partij voert in een enig middel van haar verzoekschrift de schending aan van artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Zij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing noch juist, noch volledig is.

Ter adstruering van dit enig middel zet zij het volgende uiteen:

“Schending van art. 39/2, § 2 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing vaststelt dat:

“er van uitgaande dat hij (verzoeker) nog steeds in Bolivia is tewerkgesteld (alhoewel geen loonfiches meer worden voorgelegd na januari 2012), slaagt hij er niet in aan te tonen hoe hij, gezien de enorme afstand tussen Bolivia en België, zijn tewerkstelling verder kan garanderen en hij ondertussen zijn hoofdverblijfplaats op basis van de daaruit verkregen bestaansmiddelen in België kan vestigen.”.

Dat de beslissing tot weigering van verblijf gebaseerd op onvoldoende bewijs van bestaansmiddelen door verzoeker geen rekening houdt met onderstaande vaststellingen inzake de tewerkstelling:

-Tewerkstelling (op basis van losse prestaties)

Ter staving van de tewerkstelling voor rekening van een buitenlandse firma legt verzoeker de brief van McG.(...) E.(...) S.(...) B.(...) S.A. dd. 23.09.2009 voor (stuk 9).

In tegenstelling tot de bewering alsof verzoeker niet kan aantonen hoe hij zijn tewerkstelling verder kan garanderen, worden de prestaties van verzoeker als zelfstandig consultant bevestigd in de brief van McG.(...) E.(...) S.(...) B.(...) dd. 03.05.2012 (stuk 10).

Dat de motivering voor de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten noch juist, noch volledig is.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

2.2. Tweede middel

Schending van art. 39/2, § 2 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing besluit dat:

“In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen moet er rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, ondermeer met de aard en regelmaat van de bestaansmiddelen.

Betrokkene wordt verondersteld te bewijzen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om te voorkomen ten laste te komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.”

Dat de beslissing tot weigering van verblijf gebaseerd op onvoldoende bewijs van bestaansmiddelen door verzoeker geen rekening houdt met de persoonlijke situatie van betrokkene en zijn onderstaande inkomsten(bronnen):

-Pensioen

Op basis van zijn Brits staatsburgerschap is verzoeker bezig - in samenwerking met zijn Engelse advocaten (stuk 11) - met de samenstelling van zijn pensioendossier en ontvangt hij reeds vanaf het jaar 2005 (vanaf zijn toenmalige 65-jarige leeftijd) een weekbedrag van 64,00 € per week.

Dat door de goedkeuring van zijn Engels pensioendossier ook meteen het dossier van de Engelse sociale zekerheid van verzoeker in orde wordt gebracht.

-Verzekeringen

Verzoeker beschikte verder over twee verzekeringen waarbij hij als begunstigde werd aangeduid met name bij DKV en Fortis, na het overlijden van zijn in België wonende partner mevrouw M.(...) E.(...) ingevolgd een verkeersongeval. (Partner met eigen huis en inkomsten)

-Financiële steun via zijn zuster

Dat het risico om ten laste te komen van het sociale bijstandstelsel in België niet afdoende wordt gemotiveerd en verzoeker - naast zijn bovenstaande tewerkstelling - over voldoende andere (bronnen van) bestaansmiddelen beschikt. Hij heeft nog nooit beroep gedaan op het sociale bijstandstelsel van het Rijk met uitzondering van rechtsbijstand in huidige zaak).

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2 De verwerende partij legt geen nota en geen administratief dossier neer. Hierbij wordt verwezen naar wat werd vastgesteld *sub* punt 2 van dit arrest.

3.3 Gelet op hetgeen werd vastgesteld in het tussenarrest met nummer 99 605 van 22 maart 2013, dient erop gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij middels een beschikking de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan *ingewilligd* worden. *In casu* wordt in de beschikking van 15 oktober 2012 het volgende gesteld:

“De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgelegd, zodat het voor de Raad onmogelijk is gemaakt een wettigheidscontrole op haar beslissing uit te oefenen. Evenmin heeft de vreemdelingenwet een nota met opmerkingen binnen de wettelijke termijn ingediend.”

Na toelichting bij de voorgeschiedenis van deze zaak, waarbij bij tussenarrest met nummer 99 605 van 22 maart 2013 werd vastgesteld dat de beschikking van 15 oktober 2012 is behept met een discrepantie, dan wel een materiële vergissing, daar werd aangegeven dat het beroep kon worden ‘verworpen’, terwijl de onmogelijkheid voor deze Raad zijn wettigheidscontrole uit te oefenen *in casu* wegens gebrek aan administratief dossier (en een nota met opmerkingen), principieel leidt tot de inwilliging van het beroep tot nietigverklaring, bevestigt de verzoekende partij dit ter terechtzitting van 21 mei 2013 en verwijst zij naar haar verzoekschrift.

De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

3.4 Met betrekking tot het ter terechtzitting van 21 mei 2013 gevoerde betoog en het in het verzoekschrift ontwikkelde enig middel, wordt op het volgende gewezen:

In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld: *“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie”* onder meer

omdat: *“In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen moet er rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, onder meer met de aard en regelmaat van de bestaansmiddelen. Betrokkene wordt verondersteld te bewijzen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om te voorkomen ten laste te komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk (art. 40§4, eerste lid, 2° en art. 40§4, tweede lid – wet 15.12.1980). De betrokkene legt aldus onvoldoende bewijs voor dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel (art. 40, eerste lid, 2 wet van 18.12.1980(sic)).(…)”*. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij in haar enig middel aangeeft dat in de bestreden beslissing geen rekening gehouden wordt met haar tewerkstelling op basis van losse prestaties, waarbij zij 2 brieven vanwege haar werkgever aanhaalt. Er wordt volgens de verzoekende partij evenmin rekening gehouden met haar persoonlijke situatie en haar bronnen van inkomsten. Zij duidt hierbij op haar pensioen, de omstandigheid dat zij begunstigde was van twee verzekeringen en financiële steun van haar zus.

Bij gebrek aan een administratief dossier is het de Raad evenwel niet gekend wat de verzoekende partij naar aanleiding van haar aanvraag om een verklaring van inschrijving heeft overgemaakt. Dit in het bijzonder wat betreft de elementen aangaande de tewerkstelling en de bestaansmiddelen van de verzoekende partij, met dewelke de verzoekende partij voorhoudt dat er geen rekening werd gehouden. Deze aanvraag en de stukken die de verzoekende partij naar aanleiding hiervan heeft overgemaakt zijn noodzakelijk om het enig middel te onderzoeken, te meer daar de verzoekende partij volgens de bestreden beslissing een bijkomende maand de tijd werd toegestaan om alsnog ‘de vereiste documenten’ voor te leggen. Zodoende is het voor de Raad onmogelijk na te gaan over welke feitelijke gegevens de verwerende partij precies beschikte en of zij bij de beoordeling van de aanvraag deze feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en op grond ervan niet tot een onredelijk besluit is gekomen. Daar de verwerende partij deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad, doet hieraan geen afbreuk.

Met verwijzing naar de in de beschikking van 15 oktober 2012 opgenomen grond, dient te worden vastgesteld dat, gelet op het feit dat het de Raad bij gebreke aan een administratief dossier onmogelijk is gemaakt zijn wettigheidscontrole uit te oefenen, het beroep ingewilligd dient te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 juli 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET